

ՏԵՐՈՒՆԻ

ՇԱՄԻՐԱՄ ՍԵՒԱԿ

Նիսի մէջ, 102 տարեկան հասակին իր մահկանացուն կնքեց Շամիրամ Սեւակ: Ան, 1915-ին նահատակուած մտաւորականներու ամենէն յաճախ յիշուող անուններէն մէկն էր:

րէն Ռուբէն Սեւակի աղջիկն էր, միակ շառաւիղը լուսաշող այդ փառանքին, որ դեռ ի կեանս էր:

Սեւակ Զուհեբերիոյ մէջ, ուր մեկնած էր ուսման համար, ամուսնացած էր գերմանացի գնդապետ Ֆրանց Աբէլի աղջկան՝ Նանի Աբէլի հետ ու ունեցած՝ երկու զաւակ. առջինեկը՝ Լեւոն, իսկ երկրորդը՝ Շամիրամ, որ ծնած էր Պոլիս 1914-ին:

Հօր նման տաժանելի եղաւ Շամիրամ Սեւակի կեանքն ալ. գերմանուհի մայրը, իր ամուսնոյն մահէն ետք յաջողած էր փախուստ տալ Պոլսէն, շնորհիւ գերման դեսպանին օգնութեան եւ զաւակներուն հետ հանգրուանած Ֆրանսայի հարաւր: Շամիրամ ուշ ամուսնացած էր եւ զաւակ չէր ունեցած:

Շամիրամ Սեւակ իր յառաջացեալ տարիքին համեմատ միշտ ալ կ'երեւէր շատ աւելի երիտասարդ: Կը սիրէր կրկնել՝ «ինձի յաճախ կը հարցնեն, ի՞նչ է շփերանալու գաղտնիքդ», շարունակելով՝ «պատասխանս միշտ կ'ըլլայ, հա՛յրս, անոր սիրային երգը: Այլապէս, սարսափելի է մտածել, որ ես անկէ աւելի քան երեք անգամ տարիքոտ եմ», ակնարկելով իր հօր նահատակութեան, երբ ան հազիւ թէ բոլորած էր 30 գարուններ: «Ո՛չ, ո՛չ, ան իմ հայրն է եւ անոր ինձի ուղղուած դասերը դեռ չեն աւարտած», կ'եզրակացնէր Շամիրամ: ■